

det ærede Medlems Opgave, den Opgave, han tror, det danske Samfund er i Stand til at løse, at gøre Forholdene for alle, der har naaet det 60de Aar eller i den kommende Tid det 65de Aar, saa gode, som de burde være. Vi kan saamænd indrette os, ganske som vi vil, saa skal det ærede Medlem Hr. Holger Larsen nok finde den Sprække, hvorigennem hans Røst kan komme til at lyde, ogsaa i den kommende Tid, derom nærer jeg med mit Kendskab til det ærede Medlems Opfattelse paa dette Omraade ikke nogen som helst Tvivl. Nej, jeg har aldeles ikke ved dette Lovforslag anerkendt noget som helst i Retning af utilstrækkelig Aldersrente, men det, som er anerkendt, er, saaledes som det ogsaa har fundet Udtryk i Bemærkningerne til Lovforslaget, det ganske simple, at man i Kommunerne ikke i Tide har haft Opmærksomheden henvendt paa de Vanskeligheder, som kunde følge med, at man ikke længere, saaledes som man har gjort i en ganske kort Aarrække, under Krigen og i Aarene derefter, er i Stand til foruden den Understøttelse, de gamle faar, at yde dem en særlig Brændselshjælp. Det er dette, som har rejst det Problem, der søges løst ved det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen sagde, at ved dette Lovforslags Fremsættelse var det erkendt, at det radikale Venstre havde været inde paa det rigtige, da det krævede et frit Skøn for Kommunalbestyrelsen over de fastsatte Takster. Nej, det ærede Medlem kan være ganske overbevist om, at nogen Erkendelse af, at det radikale Venstre paa dette Punkt var inde paa noget rigtigt, er ikke opstaaet hos mig og ganske afgjort heller ikke hos noget Medlem af mit Parti, thi det, vi har villet gennemføre, har været en Aldersrentelov, som indførte faste Takster, medens det, det ærede Medlem vilde, var en Alderdomsunderstøttelseslov med Minimaltakster, og de to Ting har aldeles ikke noget med hinanden at gøre. Jeg tror, det radikale Venstre paa dette Punkt vilde gøre klogt i at revidere sine Principper, thi naar vi ser, hvilke Udgifter Alderdomsunderstøttelsesloven har medført i de senere Aar, og hvilke Udgifter denne Lovgivning efter Oplysninger, der for ganske nylig er tilgaaet mig, har foranlediget i Aaret 1922—23, vil det sikkert mane alle, som ønsker sunde økonomiske og finansielle Forhold baade i Kommuner og i Stat, til at fare varsomt i den kommende Tid. De Udgifter, som det frie Skøn medfører, er steget til en Højde, som vil

trykke de kommunale Samfund økonomisk i Knæ, og til en saadan Højde, at de hviler paa Statskassen som en særdeles tung Byrde. Det er nemlig ikke gaaet saaledes som ventet, at de Summer, man var naaet op paa under Højkonjunkturen i 1920—21, vilde blive reduceret. Det viste sig, at vi for 1921—22 trods de faldende Priser kom op paa en Stigning paa en 15 Mill. Kr., og det har vist sig, at der paa ny i 1922—23 i Sammenligning med 1921—22 er en stærk Stigning, som giver Anledning til de alvorligste Betænkeligheder og derigennem ogsaa har givet endnu solidere Basis for Erkendelsen af Nødvendigheden af at forlade det Grundlag, paa hvilket hele denne Lovgivning hidtil har hvilet, og gaa over til den Basis, hvorpaa Aldersrenteloven er bygget.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen sagde, at jeg var nødt til at komme med dette Forslag, for nu var der adskillige Kommuneraad, som var ved at søge andre Veje, paa hvilke Indenrigsministeren og Indenrigsministeriet overhovedet ikke havde nogen Indflydelse. Mon ikke det ærede Medlem her er lidt vildfarende? Mon ikke det skulde være saaledes, at de Veje, som man har været inde paa at fare frem ad, er Blindgyder, der vilde have endt i visse Ansigtsprydelser, som det ikke er særlig ønskeligt for de socialdemokratiske Byrådsmedlemmer at erhverve, og derimod ikke i noget som helst til at komme i Kakkellovne i de gamles Stuer? Det, tror jeg, vilde være blevet Tilfældet, hvis man var faret frem ad de Veje, som det ærede Medlem omtalte.

At det ærede Medlem finder Beløbene for ringe, kan ikke undre mig. Det ærede Medlem har jo i det af ham i Gaar fremsatte Lovforslag foreslaaet betydeligt større Beløb til Brændselshjælp for de gamle, og det er muligt, at jeg, hvis jeg havde foreslaaet netop de Beløb, som det ærede Medlem her i Gaar stillede Forslag om, vilde have vakt det ærede Medlems Tilfredshed. Jeg er ikke ganske sikker derpaa, for det ærede Medlem har paa dette Omraade et Princip, som han aldrig forlader; det tør jeg i hvert Fald ikke vente vil blive Tilfældet. De Beløb, som her foreslaas, dækker imidlertid de Ydelser, som det efter Undersøgelser fra Indenrigsministeriets Side har vist sig er præsteret rundt om i Kommuner her i Landet af forskellig Type. Det ærede Medlem vil ogsaa finde, at det Forslag, som han i Gaar stillede, med Hensyn til Ydelsen langt overstiger, hvad f. Eks. Københavns Kommune i de sidste